

Arta semințelor

1. Catalog de nade bune și ieftine

Shaun Harrison

Shaun Harrison este un inovator în domeniul nadelor și echipamentelor pentru crap, cu o reputație bine consolidată. Proprietar al companiei Quest Baits și consultant Free Spirit și Angling Lines.

Shaun Harrison

redactia@aventurilapescuit.ro

Fotografii: Shaun Harrison

Semințele continuă să fie printre preferatele pescarilor de crap, ca nade bune și ieftine. Alături de ele și-au făcut apariția și alunile tigrate. De la porumbul autohton la exotica fasolea pinto, Shaun Harrison discută cele mai bune moduri de preparare și folosire.

Semințele nu sunt cele mai indicate nade pentru a face ca peștele să câștige în greutate, însă crapii se dau în vînt după ele și aş îndrăzni să spun că, pe caniculă, ai mai multe şanse să prinzi crap pe un pat de semințe decât pe un pat de boilies. Atâtă vreme cât nu exagerez cu nădirea și nu le torni în baltă cu sacii, semințele preparate pot fi o sursă alternativă de hrana incredibil de folositoare, pe care peștele o va consuma cu placere și cu mai puțină prudență decât alte nade, mai convenționale.

În Marea Britanie, foarte mulți pescari folosesc semințele sub forma unui pat de nadă pe care pescuiesc cu boilies, dar prea puțini dau cu ele și ca momeală. Cine face asta nici nu bănuiește căte sănse ratează având boiliesuri în montură, în loc de semințe. E suficient să ne uităm câteva minute la seria excelentă de filme scoasă de Korda, cu filmări sub apă, ca să înțelegem un lucru pe care unii pescari îl știu de ani buni: crapii se uită de două ori la boiliesuri înainte să le atingă, în timp ce semințele și alunele sunt acceptate mult mai ușor.

Pescarul poate valorifica acest lucru dând câteva bile ca nadă, dar având semințe pe firul de păr. Oferiți-le crapiilor o nadă la care să fie atenți. Faceți ca inteligența peștelui să se întoarcă împotriva lui. N-au decât să inspecteze boiliesurile cât vor. În timp ce și fac griji dacă să le

Atâtă vreme cât nu exagerez cu nădirea, semințele preparate pot fi o sursă alternativă de hrana, pe care peștele o va consuma cu placere.

mănânce sau nu, semințele vor fi înghițite aproape automat. Pare simplu, nu? Ei bine, încercați și veți vedea.

PREPARARE

Prepararea corectă a semințelor și alunelor este absolut esențială. Toate semințele sunt în stare uscată și așteaptă momentul în care vor putea să germeze. Plantați-le și veți fi surprinși cât de repede încolțesc. Ca atare, toate trebuie preparate în aşa fel încât să fie împiedicată germinația, altfel riscă să se umfle în intestinul peștelui.

În principiu, cu cât boaba este mai mare, cu atât are nevoie de un timp mai îndelungat pentru înmuuire și fierbere, ca să fim siguri că nu prezintă riscuri. Îmi place să-mi țin la înmuiaț toate semințele și alunele cel puțin 24 de ore înainte de a le fierbe, indiferent de mărime. Pentru

Mulți pescari folosesc semințele sub forma unui pat de nadă pe care pescuiesc cu boilies, dar prea puțini dau cu ele și ca momeală. Cine face asta nici nu bănuiește căte sănse ratează având boiliesuri în montură, în loc de semințe.

unele tipuri de fasole absorb foarte mult lichid. Începeți prin a pune de două ori mai multă apă decât semințe și verificați după câteva ore dacă nu e cazul să mai completezi. Dacă nada se ridică peste nivelul apei, atunci e clar că mai are nevoie de lichid. Apa trebuie să acopere integral semințele, lucru foarte important și la fierb.

Ca regulă generală, care e și foarte ușor de ținut minte, puneti mai întâi semințele sau alunele la muiat 24 de ore, după care puneti-le la fierb și, din momentul în care încep să fierbă, fierbeți-le la foc mic 30 de minute. Procesul ar trebui să fie suficient pentru toate semințele sau alunele.

Arta semințelor (I)

•45

Semințele mici pot fi fierte mai puțin (în jur de 20 de minute), dar mai bine să le fierbi prea mult decât prea puțin. În cazul nadelor tari și dense, cum ar fi porumbul întreg sau alunile tigrate, respectați cu atât mai mult timpul de înmuiere și fierbere.

Cantitățile mici de semințe se pot prepara acasă, într-o simplă oală. Dacă aveți genul de oală cu sită detașabilă, veți constata că e mai ușor de folosit, mai ales când trebuie să transferi semințele din oala în care au fierit în alt vas, ca să nu te chinui cu o oală plină cu apă cloicotită. Sita respectivă nu e neapărat necesar să aibă ochiuri mai mici decât nada, pentru că greutatea nadei apăsa asupra semințelor de la bază și nu le lasă să treacă prin sită.

După ce am scos cea mai mare parte a semințelor fierte și le-am transferat într-o găleată, răstorn oala într-o strecu-rătoare ca să recuperez și ultimele semințe. Apă în care au fierit o torn înapoi peste ele, ca să rămână moi și ude.

Dacă se usuca, multe semințe plutesc! Am descoperit asta pe pielea mea la sfârșitul anilor '80, într-o partidă în care am uscat niște semințe la soare, ca să le pot pune într-o pungă solubilă. Eram prea sărac pe vremea aceea ca să consum o pungă aruncând-o în apă de lângă mal, pentru verificare. N-o mai lungesc, e

Îmi place să-mi țin la înmuiaț toate semințele și alunile cel puțin 24 de ore înainte de a le fierbe, indiferent de mărime. Pentru asta, folosesc apă de lac. Perioada de înmuiere le permite să se umfle la maxim, înainte de a fi fierite. În același timp, te ajută să le fierbi mai puțin. Aveți grija să le puneti la muiaț într-un vas suficient de mare și cu suficientă apă.

suficient să spun că, fără să-mi dau seama, am nădit câteva săptămâni doar cu momeala, pentru că toate semințele pe care le uscam începeau să plutească în clipa în care punga solubilă se topea. Mi-am dat seama de asta doar când am plasat o montură într-un spațiu dintre nuferi, undeva la mică distanță de mal, și, spre groază mea, imediat ce montura a ajuns pe poziție toată nada s-a ridicat instantaneu la suprafață. M-am simțit al naibii de prost!

Dacă are vreo importanță, semințele stătuseră la uscat pe un prosop cam 5-6 ore. Nu-mi trecuse prin minte că s-ar putea să devină flotante. Morală: testați totul la mal, înainte să dedicați câteva zile unei metode!

SEMINȚE MARI

În continuare, câteva cuvinte despre semințe sau alune cu care am avut rezultate bune de-a lungul anilor.

Porumb dulce (sweetcorn).

Ce-aș mai putea spune despre porumbul dulce? Crapii sunt absolut înnebuniti după el. Este o nadă extraordinară cu care să-i întinză crapului mici capcane în margine, pentru că e ușor de văzut, datorită culorii deschise, și poți să verifici dacă peștele îl mănâncă. Da, e adevărat că la un moment dat crapii pot să se sperie de el, dar astă chiar nu e o problemă, culoarea se poate modifica foarte ușor. Prefer porumbul dulce la conservă, nu cel congelat de la supermarket.

Haideți, puneti câteva boabe pe firul de păr și aruncați. Ca nadă, dați trei praști de porumb dulce deasupra. Nu trebuie să găsiți un banc de pietriș sau o zonă tare sau altceva. S-ar putea să constatați că ată dat pur și simplu peste nada-minune. Dacă ajungeți la aceeași concluzie, vă las să-mi faceți cinstă cu o bere. De preferat, Guiness!

Năut (chickpeas).

O nadă pe care rareori o folosește cineva, dar cu care eu am prins foarte bine. E mai mare decât fasolea pestriță și, după fierbere, devine maronie. Absoarbe aroma bine, dacă e necesar.

Năutul e una dintre primele semințe pe care le-am folosit și am prins o căruță de crapi cu el. Mai multe firme producătoare de nadă au vândut de-a lungul vremii năut la pungă, cu aromă și colorant, dar eu îl foloseam preparat simplu, fără aromă și fără colorant. Fiind o nadă destul de densă, poate fi dat cu praștia la distanță relativ mari.

Fasole pestriță (black-eyed beans).

Altă nadă din primii mei ani de pescuit. În cazul ei, prefer să o vopsesc și să îi adaug o aromă. Fasolea îngheță mult lichid, așa că absorbe și aroma foarte bine. Eroul copilăriei mele, Rod Hutchinson, a avut rezultate impresionante pe lacul Redmire (printre altele) cu fasole fiartă în sos de roșii. Rezultă o fasole frumoasă și portocalie.

Merită citat aici un paragraf din extraordinara carte a lui Rod, *The Carp Strikes Back*: „Dintre semințe, fasolea pestriță e, probabil, nada cu cel mai mare succes la nivel național, după porumbul dulce. Personal, mi se pare mai bună decât porumbul. Am prins cu ea crap din toate apele posibile.”

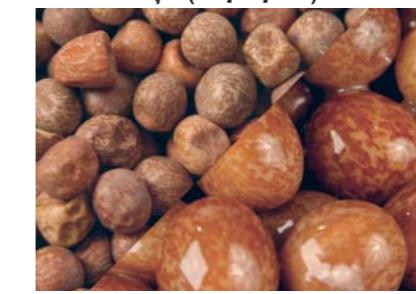
S-ar mai putea adăuga că, la ora actuală, majoritatea crapiilor probabil că n-au văzut o boabă de fasole de ani de zile sau niciodată, deci merită încercată ca nouă.

Fasole pinto (pinto beans).

O nadă pe care rareori o folosește cineva, dar cu care eu am prins foarte bine. E mai mare decât fasolea pestriță și, după fierbere, devine maronie. Absoarbe aroma bine, dacă e necesar.

Fasole de arțar (maple peas).

O nadă absolut devastatoare, care și în ziua de astăzi figurează pe lista secretă a unor pescari. Fiind destul de densă, poate fi dată bine cu praștia și se scufundă repede. Îmi place să-o folosesc după ce a stat câteva zile în apă în care a fierit, pentru că aroma i se accentuează. Nu m-am obosit niciodată să îi adaug aromă artificiale, crapii se dau în vânt după ea în starea ei naturală.

Porumb (maize).

Arată ca porumbul dulce, atât că are boabă mai mare și e mai dur. E una dintre cele mai ieftine nade și, pe unele ape, are un efect fantastic. Trebuie să recunoști că n-am folosit-o prea des, dar merită menționată pentru că a prins cantități incredibile de pește (se cunoaște cazul unui lac englezesc pe care pescarii pretindea că prind la boilies, când de fapt prindeau la porumb). Am întâlnit și ape pe care porumbul nu a mers, dar am și experiență altora, unde aveam în stânga și în dreapta pescari care pescuiau la porumb și care au făcut ravagii. Încercați-l și decideți singuri.

Alune tigrate (tiger nuts).

Migdalele, arahidele, alunile cashew sau alunile braziliene – toate mi-au dat rezultate. Sunt însă destul de scumpe, dacă îți trebuie cantități mari, și nu mi să părun că ar merita investiția. Câteva alune date ca nadă în jurul momelii sunt absolut suficiente.

Mulți pescari vor fi de părere că asta e cea mai bună nadă de crap pe care o cunosc și, dacă li s-ar cere să se limiteze la o singură nadă, ar alege alunele tigrate. E un mare compliment, dar și aici trebuie să spun că nu le-am folosit decât rar. La un moment dat, aproape fiecare pescar pe care-l vedeam avea alune tigrate la cel puțin o lanșetă. Probabil că din acest motiv n-am vrut să le folosesc. Sunt un tip destul de încăpățânat și refuz să mă conformat. Dacă pot să fac lucrurile altfel decât ceilalți, le fac. Poate că și de astă am ajuns să testeze atâtea nade cu timpul, ca să pescuiesc diferit de restul lumii.

Crapii adoră alunele tigrate – e inconștabil. Sunt printre puținile nade care se găsesc într-o gamă largă de dimensiuni, de la cele foarte mici la cele foarte mari. Le prefer pe cele cât mai mici și cred că le preferă și crapii. Sunt convins că atracția principală pentru pește vine din faptul că sunt crocante.

Îmi place să „cioplesc” puțin alunile pe care le pun ca momeală, ca să iasă în evidență față de cele date ca nadă. Câteva alune tigrate sparte pot fi suficiente pentru a obține rezultate spectaculoase. Crapii nu pot măcina complet alunile, ca să le facă pastă, și nici nu le digeră ușor, ceea ce înseamnă că ajung să eliminate bucăți de alune nedigerate prin tot lacul. Practic, continuă nădirea. Aș zice că destule fragmente de alune tigrate sunt mâncate nu doar o dată!

Alte alune. Am prins crap cu multe feluri de alune în cariera mea de pescar. Cu câțiva ani în urmă, s-a discutat intens dacă alunile prezintă riscuri pentru crap și rezultatul a fost că pe multe bălți alunile sunt acum interzise. Problema este că există unele foarte ieftine și de calitate inferioară, care se găsesc în magazinele pentru animale de companie. Costă atât de puțin, încât ajung să fie folosite de pescarii în cantități mari și de aici și necazurile. Alunile pot fi foarte periculoase pentru crap dacă nu sunt preparate corect. Dar o nădire decentă, cu câteva praștii, nu prezintă riscuri. Ca și în cazul porumbului dulce, nu ai nevoie să nădești cu sacul.

Migdalele, arahidele, alunile cashew sau alunile braziliene – toate mi-au dat rezultate. Sunt însă destul de scumpe, dacă îți trebuie cantități mari, și nu mi să părun că ar merita investiția. Câteva alune date ca nadă în jurul momelii sunt absolut suficiente.

Crapii adoră alunele tigrate - e incontestabil. Le prefer pe cele cât mai mici și cred că le preferă și peștele.

SEMINȚE MICI

Semințele amintite până acum sunt ușor de pus pe o montură cu fir de păr, iar uneori pe cărlig. Cele care urmează sunt pentru nădire în masă. Pot fi folosite și ca momeală, dar aveți grija la echilibrarea cărligului, fiindcă momeala trebuie să aibă o mișcare naturală.

Cânepe (hemp).

Nada mea preferată, fără de care mă simt pierdut. Cânepa este nada pe care am folosit-o mai mult decât orice altceva. Crapii sunt înnebuniti după ea. E atât de bună, încât prinde pește indiferent ce-i faci. Fie că o folosești imediat ce ai scos-o din oală, că e încă fierbinte, fie că o lași până începe să intre în fermentație, fie că o combini cu diversi aditivi, cum ar fi curry sau boia sau ton etc. Se găsește sub două forme – mare și mică. și aici, ca și la alunile tigrate, o prefer pe cea mică. Nu toată cânepa e de aceeași calitate, merită să căutați o cânepe superioară. Motivul și foarte simplu: crapii fac și ei diferență!

Cu cât cânepa e mai bună, cu atât se va desface mai repede la fierit. După ce am fierb-o, o las să se răcească și o congele. Am constatat că, atunci când se dezgheată, atracția naturală pe care o eliberează în apă e și mai mare.

Hrișcă (buckwheat).

Semințe de culoare neagră, cu laturi ușor drepte și ceva mai mari decât cânepa. După fierbere, se sparg și dau la iavelă un miez alb, exact ca la cânepa. O nadă utilă pe lacurile cu crapi educați, care sunt deja familiarizați cu majoritatea nadelor. Seamănă puțin cu melcișorii de apă.

Arta semințelor (I)

47

Măzăriche (tares).

Altă nadă aflată printre preferatele mele. Excepțională acolo unde peștele a fost bombardat cu cânepă și ai impresia că a ajuns să se teamă de ea. Are o aromă naturală puternică și foarte plăcută, pe care crapul îl asociază imediat cu hrana. E departe de a fi o nadă la modă, dar încă n-am cunoscut crap căruia să nu-i placă. Având o culoare închisă, poate fi folosită în margine, când vrei ca alți pescari să nu bage de seamă. Astăzi e o problemă cu multe nade. Nădești un loc lângă mal, peștele începe să răspundă și te trezești că toată lumea știe ce faci, fiindcă îți vede nada. Uneori, un pic de șmecherie nu strică.

Grâu (wheat).

Grâul îmi place grozav, este prima nadă cu care am reușit să prind crap iarna pe râul Trent, în anii 80. Porumb dulce pescuit pe un pat de grâu a fost o metodă care a funcționat de la bun început. Boiliesurile rămâneau neatinse în schimb pasta de boilis mergea. Îmi place să adaug o aromă grâului, dar nu e neapărat

Shaun Harrison cu un crap mare prins pe un pat de semințe mici.

Cu cât cânepă e mai bună, cu atât se va desface mai repede la fier. După ce am fier-o, o las să se răcească și o congelez. Am constatat că, atunci când se dezgheță, atracția naturală pe care o eliberează în apă e și mai mare.

necesar. Este o nadă foarte utilă dacă ai un buget limitat. Poate fi aromată sau colorată în orice fel.

Crupe (groats).

Crupele pot fi de ovăz, de grâu etc. Pregătirea lor este minimă. Nu au nevoie de înmuiere. Se pun la fier, se fierb la foc mic pentru scurt timp, se iau de pe foc și sunt gata de folosire. Lăsate să stea câteva zile înaintea partidei, produc un efect

puternic de nor în coloana de apă. Se cunosc mai mulți crapi mari care s-au predat în fața unor nade pescuite pe un pat de crupe.

Semințe dari (dari seed).

Sunt de două feluri: roșii (mai ieftine) și albe (mai scumpe). Le-am folosit întotdeauna amestecate în proporții egale și îmi place să le las la muiat cel puțin o săptămână, ca să capete o aromă foarte specială, ca de brânză. Altă nadă pe care nimeni n-o mai bagă în seamă, deși e foarte prezentă în amestecurile de semințe mici pe care toată lumea le cumpără. Așa că se prind mai mulți crapi cu semințe dari decât vă imaginați.

Amestecuri de semințe mici.

Sunt foarte populare. Unii le cumpără gata făcute, eu prefer să mi le fac singur cu semințe despre care știu că prind. Mai

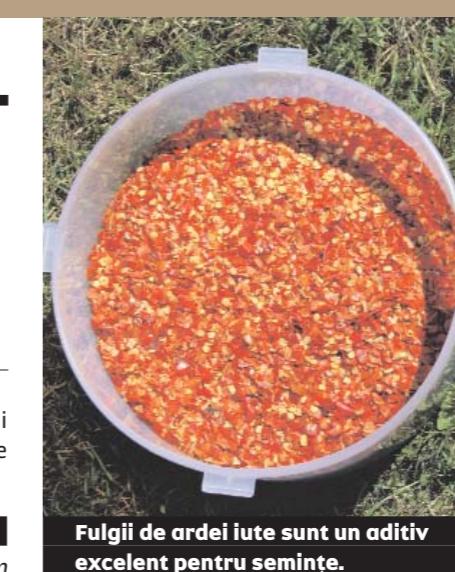
Multe amestecuri de semințe au o glazură fină de ulei de anason, ceea ce le dă o aromă specială. Amestecurile se pot face, însă, și fără anason, pentru cei ce le preferă neutre. Unele firme au propriile lor versiuni comerciale.

multe firme au propriile lor versiuni comerciale. Precursorul tuturor este celebrul Partiblend de la Hinders.

Concluzii

Cu mulți ani în urmă, am descoperit atracția crapiilor pentru amestecurile de semințe. Astăzi, când fac paturi de nadă, rareori mai dau cu un singur fel, de obicei am mai multe. Doar când arunc câteva praștii peste momeală, la pescuitul mobil, lucrez cu o singură nadă. Îmi place ca aceste amestecuri să includă semințe și alune de diverse mărimi, cu diverse texturi și culori. Faptul că peștelui îi sunt oferite laolaltă îl încurajează într-o oarecare măsură să renunțe la prudență și să guste din fiecare. Și știm cu toții că, odată ce se aşează la masă, crapii ajung să mănânce pe săturate și iau tot ce găsesc, până curăță locul.

Multe amestecuri de semințe au o glazură fină de ulei de anason, ceea ce le dă o aromă specială. Amestecurile se pot face, însă, și fără anason, pentru cei ce le preferă neutre. Altă caracteristică importantă a amestecurilor de semințe e culoarea. Unele sunt destul de viu colorate, având multe semințe deschise, cum ar fi mei sau dari alb. Dacă peștele se sperie de ele, ceea ce se poate întâmpla pe

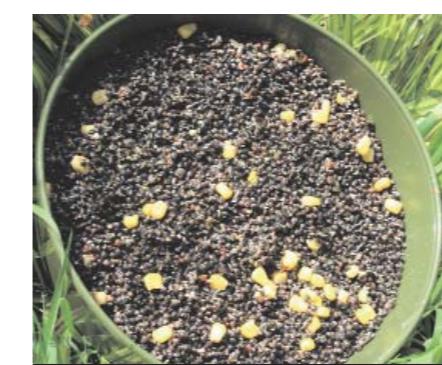
Fulgii de ardei iute sunt un aditiv excelent pentru semințe.

anumite ape limpezi și cu pești educați, trecerea la un amestec de semințe de culoare închisă rezolvă problema.

Cantitatea de semințe folosită ca nadă merită și ea o mențiune. Sunt lacuri pe care s-a ajuns să se dea cantități ridicol de mari de semințe, tocmai pentru că sunt ieftine. Înainte să le turnați în baltă cu sacii, gândiți-vă că un pește care stă pe un pat gros de semințe se satură fără să se miște. Nu are nevoie să se deplaseze ca să mai ia o gură de nadă și ca atare practic îl descurajează să culeagă montura și să se întepere când întinde forfacul. Când crapii nu sunt puși în situația să răscolească substratul ca să găsească și ultima boabă, au tot timpul să-și dea seama că ultima înghiștură pe care au luat-o avea ceva suspect și să o scuipe.

Înainte de a încheia, repet ideea cu care am început. Majoritatea pescarilor nu valorifică la maxim potențialul semințelor, pentru că le folosesc doar ca nadă, nu și ca momeală. Pe firul de păr au boilies. Boiliesurile nu sunt, însă, cel mai bun mod de a exploata avantajele pescuitului cu semințe. Mai degrabă aruncați câteva bile ca nadă, alături de restul semințelor, dar în montură puneti tot semințe.

Bun, e clar că peștii vor pierde în greutate dacă toată lumea dă cu semințe în sezonul cald. Dar știți ceva? Pescuitul în sezonul rece va fi mult mai bun dacă peste vară crapii s-au hrănit cu semințe în loc să se îndoape cu bile și pelete pe bază de făină de pește și debordând de uleiuri. De când e creșterea în greutate cel mai avantajos lucru? Care oameni sunt mai dinamici și mai sănătoși – cei subțiri sau cei grași?

Porumb pe un pat de semințe negre: atracție și efect vizual.

-Traducere de Vlad Pavlovici

250 lei

Set radio digital BARACUDA JY-10

Ca și anul trecut, BARACUDA vă propune un set radio digital multifrecvență compus din:

- 4 avertizori digitali wireless numerotati de la 1 la 4 beneficiind de ledurile de avertizare pentru functionare și la mușcătură; precum și 4 taste: on-off, sensibilitate, volum, ton;
- o unitate centrală (stație) cu afișaj digital, difuzor puternic și comutator on-off;
- o cutie antișoc din aluminiu având burete de protecție pe interior și închidere cu cheie.
- Setul este mic și beneficiază de finisaje superioare.